

Johann Wolfgang von Goethe,

Limoj de l'homaro

tradukita de Alexander Taussig

Se la praega

Sankta la patro

.....

El nuboj rulsonaj

Sendas fulmbenojn

Super la teron,

Mi de l'vestaĵo

Lia la randon

Kisas timeme,

Fidon en brusto.

Ĉar kun la dioj

Sin ne komparu

Homa estaĵ'!

Se lia verto

Tuŝas la stelojn

Tiam nenie

Plandoj malcertaj

Povas sin kroĉi

Kaj kun li ludas

Nuboj kaj ventoj.

...

Se li kun ostoj
Firmaj, fortikaj
Staras sur tero
Daŭre fondita,
Li ne kapablas
Eĉ sin kompari
Nek kun la kverko
Nek kun la vito.

Kio distingas
Diojn de l'homoj?
Ke antaŭ tiuj
Migras ondaroj,
Eterna torent':
Ondoj nin levas,
Ondoj nin englutadas,
Ni alfondiĝas.

Rondo malvasta
Vivon limigas
Nian kaj multajn
Generaciojn
Daŭre viciĝas
Al ĉeno senfina
De la ekzisto.

...

*Traduko de la Germana poemo "Grenzen der Menschheit" de JOHANN WOLFGANG VON GOETHE (*1749-08-28 – †1832-03-22) en Esperanton de ALEXANDER TAUSSIG (*1865-08-24).*

Arg-493-961 (2009-08-17 13:25:21)

Pri la tradukinto Alexander Taussig vidu la vikipedian retejon http://eo.wikipedia.org/wiki/Alexander_Taussig. Lia traduko troviĝas en www.literaturo.dk, en <http://www.literaturo.dk/limoj.htm>.